

SCEN.

Länsbarns framtidsdrömmar tar plats på scenen

■ Vad har du för drömmar om framtiden? Det har mängder av barn i Norrbotten och Västerbotten funderat kring – och deras tankar utgör nu grunden till en föreställning om fantasins kraft.

”Rädda djur och natur från oss själva”. ”Få en hund”. ”Bli dansproffs och kunna flyga”. ”Blir skräckfilmsregissör”. ”Att kriget ska sluta”.

När Ögonblicksteatern gör föreställning med barns drömmar får stort som smått ta plats.

– Vår värld förändras så himla mycket och deras drömmar säger mycket om hur samhället ser ut. Vi ville att det skulle vara mycket medskapande, att barnen skulle vara med på olika sätt, säger Johanna Salander som är konstnärlig ledare vid Ögonblicksteatern och står för idé och regi till föreställningen.

Pjäsen skrevs egentligen 2020, när Johanna Salander tillsammans med dramatikern Camilla Blomqvist fick i uppdrag av Norrbottens-teatern att göra en föreställning för mellanstadieelever. Men så kom pandemin och den hann knappt spelas.

Nu är det ”Västerbottensversionen” som ska få premiär.

– Nu har vi gjort ytterligare research i Västerbotten. Också för att det gått tre år och det har varit krig och en massa saker som hänt. Det vill vi ju komplettera med.

I ”Det jag bara vågar drömma om” möter vi Pinnen, Darya, Kevin, Stig och Jonna som snart går ut sjätte klass. I skolan är det disco, sista partyt innan högstadiet. En sista chans att säga det som aldrig sagts och göra det som aldrig gjorts. Alla är där utom Pinnen.

– Pinnen är den här eleven i klassen som aldrig pratar. Det har hon inte gjort på sex år. Pinnen är inte på discot, hon sitter i stället vid en sjö och allt vi får vara med om i

”Pinnen är den här eleven i klassen som aldrig pratar. Det har hon inte gjort på sex år.”

föreställningen är sånt hon dagdrömmer om vid den här sjön. Alla de här önskingarna som folk har har satts ihop till ett drömspel i Pinnens huvud, berättar Johanna.

Förutom att barn genom intervjuer och workshops varit inblandade i manusarbetet så har deras svar också bidragit till musiken i föreställningen, där Min Stora Sorg använt barnens svar i låtskrivandet. Dessutom är det barn ur publiken som spelar vuxna roller i föreställningen.

– Det var svårt att veta hur det skulle funka, hur man skulle hinna repa. Men de får ett litet manus och övar med skådespelarna i 20 minuter innan föreställningen, så att de får en relation till varandra, säger Johanna.

I varje pjäs är det alltså fyra nya barn som tar sig an roller som föräldrar till barnen i klassen, som spelas av vuxna.

– Det känns som att det blir mer som en lek, så som jag gärna vill att teater ska vara. Och det blir inte så mycket publik och scen utan mer en sammansmältning. Det är jättekul, säger Sofia Landström som spelar Pinnen.

Skådespelarkollegorna Emil Grudemo El Hayek och Klara Wenner Tångring är eniga, det händer något särskilt när barnen kom-

Sofia Landström har tänkt mycket om sin egen mellanstadietid under arbetet med föreställningen. Att spela för barnen om deras ämnen känns fint.

FOTO: HANNA ERIKSSON

mer in i föreställningen. De själva spelar två roller var, och hoppar emellan Stig och Jonna respektive Darya och Kevin.

– Det krävs mycket fokus för att inte ha energi från den ena med sig in i den andra. Det är en jättekul utmaning och ganska uppfriskande, säger Klara.

Pjäsen beskrivs som en utopi.

– Det finns inga onda typer, det är en väldigt juste värld. Vi förstår att det finns en inte så kul pappa som alla är rädd för, men det är ändå barnens värld som är i fokus. Det finns inga mobbare, den klassiska uppdelningen uteblir, berättar Johanna.

Sofia tänker på sin egen mellanstadietid, som var ganska

uppdelad.

– ”Det här är de coola, det här är töntarna”. Man önskade ju bara att det skulle bli så här, vad skulle hända om den och den pratade med varandra? Det tankeexperimentet. Så som det kanske faktiskt är i den här i de klasserna vi spelar för, att det sitter två här som aldrig skulle prata med varandra. Det utopiska i att det faktiskt händer här, att vi gestaltar det. Kanske är det lite mer möjligt att det sker om man sett det, säger hon.

”Det jag bara vågar drömma om” har premiär på fredag och visas utöver alla skolföreställningar offentligt vid fyra tillfällen.

FELICIA NILSSON
felicia.nilsson@folkbladet.nu

Klara Wenner Tångring och Emil Grudemo El Hayek spelar två karaktärer var. Här är de i rollerna som Darya och Stig.